K.J.M. Besau

Wat wil Zwart Front

Wat wil Zwart Front

Nadere omschrijving van beginselen, doel en streven van het Nederlandsch Volksfascisme „Zwart Front", door den Leider

ARNOLD MEIJER

(Rede uitgesproken op de vergadering in de groote zaal van den Dierentuin te 's-Gravenhage, op 17 September 1935)

Uitgegeven in opdracht van het Nederlandsch Volksfascisme „Zwart Front" door Uitgeverij „Oisterwijk" te Oisterwijk 1935.

Inleiding

We leven op een keerpunt der tijden, dat beslissend is voor de toekomst. Trotsch mogen we er op zijn, dat we in dezen tijd leven en bouwen mogen voor de eeuwen, die komen. In het verleden ligt het heden en in het heden de toekomst, die komen gaat.

De heerschende crisis is het logische en noodzakelijke gevolg van een politieke en economische organisatie, die heerschende was in de laatste anderhalve eeuw. En dit is dus geen voorbijgaande crisis, doch een crisis van het systeem, dat sterven gaat.

Wij nu, die leven in het heden, moeten duidelijk den weg weten en dien weg durven bewandelen, welke voert naar orde en rechtvaardigheid. Wanneer de woorden „orde en rechtvaardigheid" goed begrepen worden, dan vatten zij alles samen, wat wij willen. Het is de norm waarnaar wij alles afwegen : onze opbouw en onze critiek ; onze liefde en onze haat.

Zwart Front vermijdt iedere vaagheid en spreekt zich onomwonden uit. Eenieder, die toetreedt tot een beweging, die zich niet tevreden stelt met een gedeelte van de staatsmacht, doch die 100% van de staatsmacht neemt en zoo in de gelegenheid is zijn wil door te voeren, heeft het recht te weten wat in de toekomst deze beweging brengen zal.

Achtereenvolgens zullen de belangrijke vraagstukken behandeld worden, waarin de mensch, die nadenkt en die niet met beginselen sjachert, uitsluitsel wil hebben. En dit met de zekerheid, dat, kennend onze beginselen en onzen geest, de eerlijke en plichtsbeseffende mensch, in dit Zwarte Front mede zal willen strijden, om den nieuwen Staat van orde en rechtvaardigheid te stichten.

Beginselprogramma

Wanneer men ons beginselprogramma neemt, merkt men op, dat het weinig of geen nieuws bevat. Het kan best waar wezen, dat het in zijn onderdeelen weinig nieuws bevat en dat alles reeds door anderen, die vóór ons hebben geleefd, werd overwogen en bedacht. Zwart Front grijpt nu eenmaal terug naar alles, wat goed, schoon en rechtvaardig in het verleden was. En in zooverre is dus het beginselprogramma niet nieuw, maar wel nieuw is dit beginselprogramma in zijn samenvatting, nieuw als geheel, nieuw boven alles in de verwezelijking. Hetgeen anderen uit verschillende kampen, elk voor een gedeelte en slechts broksgewijze, wisten te bedenken, doch dit niet harmonisch tot een schoone eenheid, tot een gaaf systeem, wisten saam te voegen, dat is in Zwart Front tot een harmonische synthese, tot een gave eenheid, samengesteld. En wat zij, die vóór ons waren, hebben gedacht en gewild, doch onmachtig waren te verwezenlijken, dat brengen wij tot stand. Door de verovering van het staatsgezag zijn we ook bij machte onze beginselen in de practijk door te voeren. Dit is dan vooral het nieuwe. De woorden, zij mogen oud zijn, wij brengen de daad, want fascisme is niet praten, niet parlementeeren, niet een compromis sluiten, fascisme is DOEN.

Sterk Staatsgezag

Vóór alles is noodzakelijk een sterk staatsgezag.

Doel van het staatsgezag is leiding, richting geven in het belang van de volksgemeenschap. Dit is slechts goed mogelijk, wanneer het staatsgezag autoritair, onafhankelijk en hierarchisch is, d.w.z. totalitair.

We beloopen de kans, dat de term „totale staat" misverstaan wordt, waarom deze nadere omschrijving vereischt.

Totale staat wil niet zeggen de onbeperkte, absolute staat. Deze is in wezen demo-liberalistisch en dus onze verklaarde vijand. Positief is de totale staat de staat, die zelve aan in God wortelend recht gebonden is en dus in zich zelve haar grenzen vindt, maar binnen haar grenzen en binnen haar terrein geen enkele macht boven en tegen zich erkent.

De liberale staat erkent en duldt binnen haar terrein wel machten boven zich zelf en buigt voor kapitalisten, internationalisten, vrijmetselarij of zoogenaamde volkssouvereiniteit.

In den liberalen staat spelen geldmachten een overheerschende rol. Zij bepalen, hoe de staat te handelen heeft. Door het bankgeheim zijn ze onttrokken aan de staatsmacht. In den totalen staat van Zwart Front NOOIT.

In den liberalen staat treden internationalisten, vreemdelingen, Joden, mede bepalend in den staat op. In den totalen staat van Zwart Front NOOIT.

In den liberalen staat is de Vrijmetselarij onttrokken aan het overwicht van den staat en poogt daar tegenover beslag op den staat te leggen. In den totalen staat van Zwart Front NOOIT.

De liberale staat wordt beinvloed en overheerscht door politieke partijen, vakbonden of standsorganisaties. Op grond

van het recht van den sterkste en ten koste van het volksbelang, mogen in den liberalen staat de onderling tegengestelde machten, hun geschillen uitvechten. In den totalen staat van Zwart Front NOOIT.

Tegen het Staatsabsolutisme

Deze totale staat heeft niets te maken met den staatsabsolutistischen staat. Deze is de staat, die afgescheiden van en verheven boven het volk is. Hij omvat het volk niet, doch drukt er boven op als een benauwende last.

De totale staat van Zwart Front onderscheidt zich van den absoluten staat van het demo-liberalisme, doordat hij niet enkel zal steunen op macht, doch in diepsten grond op recht, d.i. een rechtmatig, in God wortelend, door zijn daden zich rechtvaardigend gezag.

Wij staan vierkant tegenover het huidige anti-fascistische bewind in Nederland, hetwelk zelfs door de demo-liberale bladen den laatsten tijd terecht omschreven wordt als een „voortwoekerend crisis-etatisme, dat ook ons thans wordt opgedrongen en dat in sommige practische gevolgen den absoluten staat benadert.” Voor ons staat het zonder eenigen twijfel vast, dat we ondanks alle mooie woorden van de huidige machthebbers, in feite onder een absolutistischen staat leven en dit wel zoozeer, dat, tengevolge van de machtsaanmatiging van het huidig staatsgezag, niemand kan ademhalen en niets kan gebeuren of de almachtige demo-liberale staat mengt zich er in, met voorbijzien van de bevoegden in elken kring.

Voor de onwetenden die meenen, dat dit ook een soort „fascisme” is, zeggen we, dat dit niets anders is dan het

reinste liberalisme.

Tegen dit staatsabsolutisme verzetten wij ons met al de kracht die in ons is, met al wat in ons is aan liefde voor de waarheid, aan liefde voor het volk in al zijn geledingen, aan zin voor orde en rechtvaardigheid.

Het Nederlandsche Volksfascisme streeft dus niet naar den machtsstaat ; niet in theorie, hetgeen het gemeen heeft met het democratisch parlementarisme en waarin het bijv. verschilt met de N. S. B., waarvan de leer zooals deze uitgedrukt is in de staatsleer, absolutistisch is; doch ook niet in de practijk, waardoor het zich wezenlijk ook onderscheidt van het democratisch parlementarisme. De totale staat van Zwart Front erkent een gezonden volksinvloed door middel eener autoritaire democratie in corporatieven vorm en streeft derhalve naar de synthese van sterk overheidsgezag en heilzamen volksinvloed langs den weg van corporatieve autarchie.

Staat en Huisgezin

Het huishoudelijk leven valt niet buiten den staat. Maar dit wil niet zeggen, dat de staat van Zwart Front het recht heeft zich op het terrein van het huisgezin te bewegen. Het beginsel souvereiniteit in eigen kring geldt wel in bijzondere mate voor het huisgezin.

De staat heeft slechts dan in te grijpen, wanneer het huisgezin het volksbelang tekort zou doen.

Van den anderen kant is het de strenge plicht van het staatsgezag het huisgezin te beschermen.

Het gezin is de kern der natie. Wanneer een gezin niet groeit, dan is de familie ten ondergang gedoemd en zal ze verdwijnen.

Zoo ook is de natie ten ondergang gedoemd, wanneer het gezinsleven zich in de natie niet gezond ontwikkelt. Het fascisme wil dat de natie leve, wil dat het gezin leve. Het fascisme is de leer, die het heden en de toekomst aandurft en daarom is Zwart Front tegen het neo-malthusianisme en het Oginisme. Iedere propaganda voor geboortebeperking, iedere belaging van het huisgezin zal onmogelijk gemaakt worden. Hiertoe echter mag zich de liefde voor het huisgezin niet beperken. Wanneer de staat de groote waarde van het gezin erkent, dan moet hij ook waarborgen, dat bij het inkomen in sterke mate op de behoeften en nooden van het gezin wordt gelet. Vaders van huisgezinnen en kostwinnaars moeten bij gelijke geschiktheid bij vacatures steeds den voorrang hebben. Het erfrecht zal ten bate van het familieleven sterk herzien moeten worden.

Kerk en Godsdienst

Vasthoudende aan den totalen staat, zal men zich afvragen, wat dan met de kerk ?

Het godsdienstig leven is het verhevenste in den mensch. In zijn geweten mag de staat den mensch geen geweld aandoen. Voor de gewetensstrijd hebben onze vaderen een langen, fellen, fieren strijd gestreden. Wij zullen dien strijd niet verloochenen, doch de gewetensvrijheid handhaven.

Maar valt dus het godsdienstige leven geheel buiten den staat ? Wij stellen het staatsleven identiek met het volksleven en er kan dus niets buiten het staatsleven vallen. Ook het godsdienstige leven van het volk valt, voor zoover het zich naar buiten openbaart, binnen het staatsverband. Evenmin als in deze wereld het leven der ziel beschouwd kan worden

als buiten het leven van den geheelen mensch te vallen, evenmin kan het godsdienstige leven, voor zoover het zich naar buiten openbaart, beschouwd worden als zijnde buiten het gemeenschapsleven van den volksstaat.

Wij voeren niet den „absoluten", doch den totalen staat. De staat zal dus met heel zijn, aan God ontleend, PROFAAN gezag het geheele openbare volksleven omvatten. Zooals de kerk ook de vrijheid zal hebben, met geheel haar aan God ontleend GEESTELIJK gezag, zich op het haar toekomende terrein van het openbare volksleven te begeven. Maar de staat zal er doen wat des staats is, en de kerk wat der kerke is, en zich beperken tot godsdienst en moraal.

Uit deze beschouwing vloeit van den eenen kant voort, dat het fascisme de kerkgemeenschappen op haar eigen terrein een grootere zelfstandigheid laten wil dan het liberale systeem ; van den anderen kant, dat de staat op eigen gebied geenerlei inmenging van geestelijke zijde op zijn terrein zal dulden.

In de practijk kunnen op de grensgebieden zich moeilijkheden voordoen. Doch wanneer de bedienaren van den godsdienst inzien, dat de omwille van den godsdienst aangematigde politieke of semi-politieke macht den godsdienst verkracht en wanneer de staat van den anderen kant aanvaardt, dat het niet zijn taak is te meesteren op het terrein, waarop hij niet bevoegd is, dan is juist in fascistisch Nederland met zijn beginsel van souvereiniteit in eigen kring, de kans van misbruik gering.

Christelijk karakter van ons Volk

En dit des te minder, waar de staat van Zwart Front erkent : „het christelijk karakter van ons volk."

Wij willen den totalen staat, maar deze staat is innerlijk gebonden aan de wetten van christendom en recht.

Wij willen den nieuwen staat slechts bouwen volgens de natuur der dingen, gezien vanuit christelijke waarheidsovertuiging.

Het gezag gaat thans van beneden naar boven. Volgens Zwart Front komt alle gezag van God. Wij weten dat regeeren een zware taak is, waartoe slechts enkelen bekwaam zijn. Wij weten, dat geen volk zich zelf regeeren kan, maar bedriegen dan ook het volk niet door het wijs te maken, dat het zichzelf regeeren zou. Het volk kan niet regeeren en mag dus niet regeeren. Hij slechts, die in staat is te regeeren, hij moet regeeren, want zijn kracht en zijn gezag komt van God.

Het gezag is verplicht de christelijke wetten in het volksleven te handhaven. In het kort kan men de handhaving van het christelijk karakter van ons volk samenvatten in den eisch: Eert God, bemint uw evennaaste.

Dit is de objectieve norm, waarop wij steunen en waarop wij den nieuwen staat bouwen. Het is dit geloof in God en in de door Hem gewilde orde, dat de kracht is van ons ideaal, het uitgangspunt van onzen strijd.

Samenwerking der verschillende godsdienstige groepen

Er zijn in Nederland verschillende religieuze confessies. Deze verschillen op leerstellig of dogmatisch terrein aanzienlijk van elkaar, doch den eisch van de practische handhaving van het christelijk karakter van ons volk: „Eert God,

bemint uw evennaaste", hebben zij gemeen. Hierin vinden zij hun grond tot samenwerking, terwijl in datgene, waarin zij voor de practijk van het leven — en dit is betrekkelijk slechts weinig — verscheiden zijn, zij volgens het beginsel van souvereiniteit in eigen kring leven kunnen.

Vrijmetselarij

De Vrijmetselarij is geen godsdienst, doch een humanistische beweging, die in strijd is met den geest van het fascisme. Wij verwerpen de maçonniek-humanistische leuze van vrijheid, gelijkheid en broederschap en stellen tucht, hierarchisch gezag en orde daarvoor in de plaats.

Fascist en Vrijmetselaar tegelijk zijn is onmogelijk, omdat de internationale geheime organisatie der vrijmetselarij, ook waar ze toevalligerwijze een onschuldig aanschijn zou vertoonen, met de fascistische opvatting van staat en gezag onvereenigbaar is.

Bijzondere of Openbare School ?

Zoo zijn we voor het bijzondere onderwijs d.w.z. voor de school op corporatieven grondslag overeenkomstig de levensbeschouwing van de huisvaders.

De openbare school past in den demo-liberalen staat, welke staatsabsolutistisch is ; past ook bij een N. S. B., die evenzeer staatsabsolutistisch is, maar niet in den fascistischen staat van Zwart Front.

Het bijzondere onderwijs, zooals dit in Nederland gegroeid is, is een typeerende uiting van de corporatieve gedachte : zelfbestemming in eigen kring. Het is het goed recht der

ouders, die zich op grond van éénzelfde overtuiging vereenigd hebben, de kinderen op confessioneele scholen te doen opvoeden, waar het onderwijs een deel der opvoeding is en als zoodanig een belang, dat allereerst de ouders te verzorgen hebben.

Wij voeren den totalen staat en waar het onderwijs niet valt buiten het volksleven, is het niet te dulden dat eenig onderwijs tegen den staat is gericht of zelfs niet, dat het zich er buiten poogt te houden. De opvoeding moet zijn nationaal fascistisch en mede gericht op de komende taak als staatsburger.

Confessioneele Vereenigingen

Zuiver kerkelijke vereenigingen en organisaties zullen in den staat van Zwart Front zich volledig kunnen ontplooien. Hun doel is, direct of indirect, geestelijke en religieuse goederen te bereiken en hieraan zal de staat van Zwart Front niet tornen, zoolang deze vereenigingen hun terrein niet overschrijden.

Sportieve en Militaire organisaties

Deze behooren uitsluitend tot de competentie van den Staat, daar deze de staatsburgerlijke opvoeding ten doel hebben. Ook hier geldt weder, dat de staat gebonden is aan wetten van recht en zedelijkheid en dat er zorg voor gedragen moet worden, dat de wijze van optreden, zooals ook plaats en tijd, niet in botsing komen met de rechten van de verschillende gemeenschappen in den Staat.

Pers

De pers zullen wij vrij maken van den klemmenden band der velerlei particuliere belangen, die met het algemeen belang geen of weinig rekening houden. Financiers, aandeelhouders, adverteerders, partijpolitici en andere machten zijn beslissend voor den inhoud der huidige pers. Wanneer iemand er een 1½ millioen voor over heeft, kan hij het grootste blad hebben en de publieke opinie precies beinvloeden zooals hij wil, met voorbijzien van het volksbelang.

Wij willen de pers maken tot een nuttig, onomkoopbaar werktuig in dienst van het algemeen belang.

Eenvormigheid wordt niet geeischt. De verschillende geestelijke stroomingen zullen zich in afzonderlijke bladen kunnen uiten, mits niet het staatsgezag belagend. Het recht van critiek is een groot goed, dat in het belang van den staat gehandhaafd moet worden, voor zoover het niet in strijd komt met het staatsbelang. De pers moet opvoedend werken in dienst van het volk en de misleidende leugens van vrijheid en gelijkheid, van klassenstrijd en marxisme hebben in den fascistischen staat afgedaan.

Kunst en Wetenschap

De kunst en de wetenschap behooren, als uitingen van het volksleven en door hun invloed op het volksleven, tot de gebieden waarop de totale staat ook zijn rechten heeft. De staat mengt zich vanzelfsprekend niet in de zaken, die tot het eigen wezen van kunst of wetenschap behooren. Geen ware kunst en geen werkelijke wetenschap zal inmenging van den staat te duchten hebben.

Maar de staat kan niet dulden, dat het welzijn van het volk en de orde, waarover hij gesteld is, aangetast worden en ondermijnd door een kunst of een wetenschap, die veelmeer een propagandistische anti-nationale strekking hebben, dan tot doel de schoonheid en de waarheid. Al wordt dergelijk werk door de autoriteiten tot een duizelingwekkende hoogte verheven, al wordt nog zoo hard geschermd met de vrijheden en rechten van kunst en wetenschap ; wanneer zij een destructieve strekking dragen, kan de fascistische staat hen onder geen voorwaarde tolereeren. Een wetenschap die zich op het historisch materialisme baseert, die dus metterdaad een propagandamiddel wordt voor een wanordelijke en volksverdervende strooming, kan evenmin geduld worden als bijvoorbeeld een bioscoop, die, zooals onder de huidige Joodsche directies, zich tot taak heeft gesteld, door de macht der film de moraal te ondermijnen en bolsjewistische propaganda te maken.

Wij eischen geen gelijkschakeling van kunst en wetenschap, wij willen ze evenmin beperken tot de afdeeling propaganda en ook niet optreden als zedemeester, die met een duimstok afmeet in hoeverre het uitwendige aan zekere reglementen voldoet. Maar wij eischen, dat noch met behulp der kunst, noch met behulp eener wetenschap, het Christelijk karakter der Natie systematisch vernietigd wordt of de Staatsorde ondermijnd. Wij richten ons dus tegen bepaalde TENDENZEN en niet tegen vormen, waarin de kunstenaar vrij zal blijven.

In deze houding ligt opgesloten, dat het voor een Christelijken staat niet te dulden is, dat anti-nationale elementen de leiding geven in deze zoo belangrijke gebieden. Het mag niet zijn, dat Joden een Christelijk volk in deze zaken regeeren, zooals in het demo-liberale systeem, waarin alle film-onderne-

mingen met handen en voeten aan de macht der Joden gebonden zitten; waarin de kunstcritiek voor een zeer groot deel in handen der Joden is; waarin de gewetenlooze propaganda voor het neo-malthusianisme, voor abortus, voor huwelijksafbraak, voor het goed recht der homo-sexualiteit, enz. door Joodsche geleerden in een wetenschappelijk aureool gehuld wordt en door een verjoodscht scribentendom verdedigd.

Slechts Christenen zijn in staat de hoogheid en de waarde van ons Christelijk volkskarakter in zijn volheid te waardeeren en slechts Christenen zijn in staat en hebben het recht, om ons Christelijk volk in deze zaken voor te lichten en om een artistieke en wetenschappelijke cultuur te bouwen, die de uitdrukking is van ons eigen volkskarakter, die dit veredelt en verdiept.

Rechtspraak

Ook in de rechtspraak zal Zwart Front hernieuwing brengen. Op de eerste plaats worden vanzelfsprekend de kwesties, die binnen de grenzen der bevoegdheden der corporaties vallen, aan de gewone rechtbank onttrokken. In zaken, de arbeidsvoorwaarden, de veiligheid enz. de industrie betreffende, kan een gewone rechter niet als deskundige oordeelen. Het boerenrecht en wat daarmede samenhangt eischt een anderen kijk op de zaken dan voor de berechting van een strafzaak vereischt wordt. Hetzelfde geldt voor verkeersquaesties, financieele delicten, handelszaken enz. die allen aan de betreffende instanties komen.

Het is juist de volgens liberaal-democratische beginselen doorgevoerde gelijkheid van alles en allen voor de wet, die de bron is van de grofste onrechtvaardigheden. De menschen

zijn niet gelijk en de omstandigheden en voorwaarden waaronder de eene volksgroep leeft zijn niet gelijk aan die der andere. Een rechtvaardig oordeel kan niet geveld worden, als men alleen de wetten op bureaucratische wijze toepast ; daarvoor is meer noodig dan wetskennis en wel een juist inzicht in de omstandigheden en een deskundig oordeel omtrent de mogelijkheden en toestanden waarin een wet wordt toegepast. Daarvoor is een differentiatie noodig naar de verschillende volksgroepen.

Ook behoort in het strafrecht een verandering te komen van het formalisme en gestreefd worden naar een levender en meer menschelijker opvatting, waarin het vraagstuk van de grootte der SCHULDIGHEID een grooter plaats ingeruimd wordt. Het mag ook geen criterium meer zijn, of iemand al dan niet de toevallig bestaande letter van de wet al of niet overtreden heeft, maar of hij al dan niet schuldig staat tegenover het recht en de rechtvaardigheid, waarvan de geschreven wet slechts een gebrekkige formuleering geeft. Alleen dit kan een einde maken aan het bedrijf van hen, die er een vak van maken om door de „mazen der wet" te glippen en ongestraft het grootste onrecht te plegen.

Ook behoort de zwakkere niet gelijk te staan met den sterke, doch hij dient in grootere mate bescherming van zijn recht te genieten dan de machtige.

Sociale gerechtigheid

Wij willen dat in onzen staat de sociale gerechtigheid zal heerschen d.w.z. wij willen dat het nationale inkomen op een rechtvaardige wijze tusschen de individuen in de natie verdeeld zij en dat de nationale arbeid en productie gericht is op het gemeenschapsbelang.

De orde van Zwart Front eischt, dat eenieder de gelegenheid heeft zijn arbeidskracht te ontplooien en dat hij met die arbeid zich zelve en zijn gezin op menschwaardige wijze kan onderhouden ; maar tevens dat zijn werk geschiedt in het belang van de gemeenschap, in het belang van de natie.

Opdat er echter sociale gerechtigheid zal heerschen moeten de organen geschapen worden, die waarborgen, dat het belang der natie gaat boven het belang van de groep en het belang van de groep boven dat van den enkeling.

Syndicaten

Daarom eischt Zwart Front, dat er vereenigingen zijn van werkgevers en werknemers, waarvan er slechts EEN VAN IEDER VOOR ELK VAK door den staat erkend wordt, die uitsluitend het recht zullen hebben gezamenlijk op hun terrein de belangen van de beroepsgroep te behartigen en te vertegenwoordigen ; die uitsluitend het recht zullen hebben collectieve contracten af te sluiten voor de geheele beroepsgroep

en die tevens zorg dragen, dat die instellingen tot stand komen, welke voor de sociale voorzieningen, voor de vakopleiding, van hun groep noodzakelijk zijn.

Arbeidsrechtbank

Daar het echter kan zijn, dat deze werkgevers en werknemersvereenigingen, ofschoon gericht op het nationaal belang, niet tot overeenstemming kunnen komen of dat de omstandigheden een loopend collectief contract tot een sociaal onrecht zouden kunnen maken, wenschen wij een ARBEIDSRECHT-BANK, die na onderzoek van boeken en anderszins, RECHT SPREEKT, in tegenstelling met de demo-liberale bemiddeling, die geen rechtspraak ten doel heeft, doch slechts arbitrage.

In den fascistischen staat wordt recht gesproken, is het ongeoorloofd dat iemand zelf recht spreekt, is dus staking en uitsluiting verboden.

Corporaties

Daar echter boven alles het algemeen belang tot zijn recht moet komen en daarvoor de zoo nauw mogelijke band tusschen allen die tot een bepaalde bedrijfstak behooren noodzakelijk is, wenschen wij (naast corporaties op velerlei ander terrein) ook corporaties op bedrijfsschappelijk terrein. Dit zijn nationale bedrijfsschappen, die, onder oppertoezicht van den Nationalen Raad van Corporaties en van den staat, op haar terrein regelend optreden. De beste werkgevers en werknemers uit een bepaalde bedrijfstak komen dan op organische wijze naar voren. Zij nemen in gelijken getale zitting en treden met beslissende macht op.

Deze corporaties hebben tot taak de behartiging van de gemeenschappelijke belangen in een bedrijfstak, in overeenstemming met het geheel der nationale economie.

Deze corporaties krijgen de wetgevende, uitvoerende en rechtsprekende macht op hun eigen terrein onder opperhoorigheid van den Nationalen Raad van Corporaties en den staat, en dienen tevens van advies, waar dit den staat van belang is. Dit alles is thans in handen van een aantal ondeskundige parlementsleden en een groep even ondeskundige, maar bureaucratisch geschoolde ambtenaren.

De parlementsleden moeten over de meest uiteenloopende vraagstukken beslissen. Zij bepalen over koloniën, over rechtspraak, over landbouw, over crisisregelingen op elk gebied, over aanleg van bruggen en wegen, over spoorwegen, huizenbouw, kortom over alles, wat in de regeling van het volksleven te kijken komt. Ofschoon zij onmogelijk een juist oordeel geven kunnen, treden zij toch beslissend op, zonder echter de verantwoordelijkheid voor de uitkomsten te aanvaarden. Dit demo-liberale systeem is het stelsel der verantwoordingloosheid.

In den staat van Zwart Front komt alles weder in het teeken der verantwoordelijkheid.

Corporatieve Staat of Corporatieve Maatschappij

De keuze tusschen corporatieven staat en corporatieve maatschappij is voor ons, die den totalen staat voeren, zeer gemakkelijk. Wij achten de corporatieve maatschappij zonder een sterken, hierarchischen, onafhankelijken staat een paskwil. Al degenen, die naar orde door corporatieve ordening streven, doch niet als eerste voorwaarde ter verwezenlijking en ter

handhaving den sterken, onafhankelijken, den totalen staat willen, streven naar iets onbereikbaars.

De staat heeft te zorgen voor het coördineeren van al de economische en sociale factoren. In den aanvang zal het optreden van den staat zeer straf zijn : zoodra echter de sociale beginselen van het fascisme, kort samengevat in de woorden „gemeenschapsbelang gaat voor het belang van den enkeling", ingang gevonden hebben, zal geleidelijk de zelfregeling zich uitbreiden.

Wij brengen den corporatieven staat, waarin het volk in zijn natuurlijke corporaties wordt geordend op grondslag van het beginsel, dat verantwoordelijkheid en bevoegdheid samen moeten gaan.

Het middel daartoe is de Corporatieve staat, waarin de bevoegden op elk gebied des levens op organische wijze naar voren komen van advies dienen en onder opperhoogheid van den staat beslissend optreden.

Erkenning van Privaat Eigendom

Dit sluit niet in een ontkenning van het particulier eigendomsrecht. Wij erkennen het eigendomsrecht, doch niet het huidige absolute.

Eigendom is recht en plicht om te beschikken over goederen en diensten. De uitoefening van het recht vindt zijn grens, waar plicht wordt verzuimd of verkeerd wordt vervuld.

Eigendom is dienstbaarheid aan de gemeenschap en zoodra het niet meer aan de gemeenschap dienstbaar is, heeft de staat den plicht in te grijpen en maatregelen te nemen, opdat er een goed gebruik van gemaakt worde.

Het particulier bezit is geen diefstal, doch evenmin een

volstrekt onaantastbaar recht, dat op willekeurige wijze kan worden gebruikt. Het is de plicht van den totalen staat den eigendom te confisceeren ten bate van anderen, wanneer deze zijn aan de gemeenschap dienende functie verloren heeft.

Particulier Initiatief

Het particulier initiatief zullen wij vrij laten en aanmoedigen, omdat en in zooverre dit aan het welzijn van de volksgemeenschap ten goede komt. De staat van Zwart Front onthoudt zich van alle koopmanschap, van makelarij in assurantiën en begrafenisfondsen, kortom van alles wat geen REGEEREN is. Veel van hetgeen thans de Staat zich heeft aangematigd moet zooals bijv. sociale verzekeringen onder de competentie van de corporaties komen.

Geen Bedrijfsdemocratie

Zwart Front erkent het eigendom van een onderneming en het recht van den eigenaar om deze volgens zijn inzichten te doen functioneeren, op voorwaarde echter dat de eigenaar of ondernemer geen anonieme grootheid is, doch de volle verantwoordelijkheid aanvaardt voor het al dan niet dienstbaar zijn van het bedrijf aan het volksbelang.

In dien zin is dus de zgn. bedrijfs-democratie uit den booze, daar deze van den eenen kant een der fundamenteele rechten van het persoonlijke eigendom aantast en van den anderen kant in strijd is met het fascistisch beginsel van verantwoordelijkheid bij bevoegdheid. De ondernemer is voor de innerlijke, technische inrichting van het bedrijf en zijn economischen opzet vrij, maar dan ook ten volle VERANTWOORDELIJK en aansprakelijk ten opzichte van den staat.

Gemeenschapsbelang gaat voor eigen belang

Aan de geheele ordening en in het bijzonder dus van de sociale en economische ordening in den fascistischen staat, ligt het schoone, verheven en toch zoo eenvoudige beginsel ten grondslag. „Gemeenschapsbelang gaat voor het belang van den enkeling". Productie-middelen, arbeid en kapitaal zijn er in den fascistischen staat niet om enkelen te verrijken ten koste van de gemeenschap, doch ten dienste der geheele gemeenschap.

Het GELD mag niet heerschen over de gemeenschap, doch zal slechts dienstbaar aan de gemeenschap kunnen zijn. Het geheele bankwezen en de geheele geldhandel moeten onder blijvende contrôle van den staat gebracht worden. De meest scherpe maatregelen moeten worden genomen tegen hen, die woekerbedrijven uitoefenen of op eenigerlei wijze parasiteeren op de gemeenschap.

Finantieel onrecht, dat door het huidig systeem is aangedaan of toegelaten, moet in den komenden staat van Zwart Front onmiddellijk hersteld worden.

Wij achten een controle op den uitvoer van kapitaal noodzakelijk. Wij moeten de zekerheid hebben, dat Nederlandsch kapitaal in de eerste plaats voor de productie in Nederland hier en in het Nederlandsche Rijk buiten Europa, wordt aangewend. Wanneer wij denken aan de millioenen die in Duitschland, Rusland en Zuid-Amerika verloren zijn gegaan, is ons standpunt volkomen duidelijk.

De PRODUCTIE is er niet voor de winst van enkele geldmagnaten, doch primair om aan het volk dienstbaar te zijn.

De MACHINE mag niet den mensch in slavernij brengen,

doch de machine wordt gemaakt tot een dienende slaaf van den mensch.

Autarchie

Wij willen een nationale, planmatige, gerichte economie. Zoowel het vrijhandelsbeginsel als de z.g. meestbegunstigingsclausule zijn in strijd met den drang van het fascisme naar autarchie.

De productie moet op de eerste plaats gericht zijn op eigen behoefte en verder moeten ten opzichte van het buitenland wederkeerigheidsovereenkomsten gesloten worden, waarbij het tekort van onze productie in ieder geval wordt ingeruild tegen een gelijkwaardigen of grooteren uitvoer van het voor ons land te veel geproduceerde.

Landbouw, Tuinbouw en Veeteelt

Een gezonde boerenstand is de ruggegraat van het land. Daarom beoogt Zwart Front op een bijzondere wijze de bescherming en verdediging van den boerenstand. Bijzondere maatregelen zullen daartoe genomen moeten worden als: dat een aparte boerencorporatie zelfregelend kan optreden; een ingrijpende herziening van de pachtwetten, waarin het beginsel ligt opgesloten dat het levensonderhoud van hem, die de grond bewerkt, voorgaat bij alle andere belangen ; het bewerkstelligen van nieuwe afzetmogelijkheden op de binnenlandsche markt ; de handhaving van een rechtvaardigen prijs voor de producten en een absoluut verbod van vernietiging van voor menschelijk voedsel geschikte voortbrengselen.

Visscherij

De visscherij is een beteekenisvolle factor in het volksleven. De demo-liberale staat stelt de ongeoorloofdheid vast om palingen levend te stroopen, maar de visschers zelf schijnt men wel levend te mogen villen. In den Staat van Zwart Front zal het belang der visscherij als nationale bron van welvaart erkend worden en als zoodanig bescherming genieten.

Scheepvaart

Ook de scheepvaart is voor ons land een factor van beteekenis, vooral als men bedenkt welk een belangrijk element dit met de luchtvaart vormt voor de verbinding met onze koloniën. Op doelbewuste wijze zal er dus naar het behoud van onze historische beteekenis als zeevarende natie gestreefd worden. Scheepvaartlijnen, havenbedrijven, scheepswerven enz. zullen de bescherming van den Staat genieten.

Middenstand

Volgens de opvatting van Zwart Front heeft de middenstand en de zelfstandige ambachtsman een onvervangbare taak in de samenleving !

Warenhuizen en eenheidswinkels zijn niet te aanvaarden omdat het volk in zijn geheel er niet mede gebaat is en de middenstand dood gedrukt wordt.

Vergrooting van den omvang der bedrijven is slechts wenschelijk, zoolang daardoor diensten en goederen in breederen kring beschikbaar komen, schadelijk wanneer de hoedanigheid der diensten en goederen gaat lijden.

Vliegende winkels, bedrijven die op het cadeaustelsel geba-

seerd zijn en andere vormen van onrechtvaardige bedrijfsvoering, zullen verboden zijn.

Het aantal winkels en vakbedrijven, zal naar verhouding tot het inwonerstal en de behoefte eener bepaalde streek of plaats door de bevoegden op dit terrein geregeld worden. Grondige vakkennis, zakenervaring enz. zullen daarbij als eisch worden gesteld. De winkelsluiting, uitverkoop en dergelijke aangelegenheden zullen door de eigen deskundigen worden geregeld.

Nationaal Ideaal

Zwart Front is de beweging van het „VOLKSfascisme."

Herhaaldelijk wordt deze naam verkeerd opgevat: alsof het zich beperkt tot één bepaalde groep van personen „arbeiders en werkeloozen."

Inderdaad heeft Zwart Front een groote aantrekkingskracht op het eenvoudige volk. En we zijn er trotsch op. Het eenvoudige volk vertrouwt ons en weet dat zijn belangen veilig bij ons zijn.

Wij weten, hoe juist de armen en verdrukten de bijzondere bescherming en verdediging van den staat noodig hebben en waar deze door den demo-liberalen staat niet gegeven wordt, zal in tegenstelling daarmee de staat in wording „Zwart Front" het als een strenge plicht beschouwen, op te treden als de onverbiddelijke verdediger van het eenvoudige volk. Het is hierom dat de massa der handarbeidende volksgenooten, der onterfden in de kringen van werk-verschaften en steuntrekkers, vertrouwvol naar Zwart Front opzien.

Maar wanneer onze beweging heet die van het „volksfascisme" dan is dit niet omdat we ons beperken tot een bepaalde groep van personen, maar omdat onze beweging wil omvatten het Nederlandsche volk in al zijn geledingen. Reeds met dezen naam willen wij uitdrukken, hoe onze beweging niet wil zijn een of andere reactionaire beweging, geen burgerrevolutie, geen aristocratisch herstel, geen dictatuur van het

proletariaat, geen kapitalistische manoeuvre, doch een beweging, welke het Ned. volk in al zijn lagen omvat ten bate van de geheele volksgemeenschap. En vooral willen wij met den naam volksfascisme uitdrukken dat het is een NATIONAAL fascisme, d.i. dat wij willen en zullen overwinnen in de kracht van ons nationaal ideaal.

Wanneer we Europa overschouwen, zien we in sommige landen een sterke, krachtige beweging naar de nieuwe orde, in andere slechts een zwakke.

Hoe is dit verschil te verklaren? Niet uit het feit, dat fascisme wezenlijk verschillend is van het nationaal-socialisme, want ook de nationaal-socialistische beweging is in sommige landen tot een groote sterkte uitgegroeid. Evenmin uit het verschil in economische positie van de verschillende landen, want geen enkel land is ontkomen aan de wreede klauwen van het crisismonster.

Evenmin uit een onderling verschillend verlangen naar een nieuwe sociale en economische ordening, want ook stroomingen met een niet geheel zuiver sociaal en economisch program wisten machtig te worden. Overal wil men de vervanging van het vastgeloopen parlementaire stelsel door een sterk staatsgezag. Overal wil men gemeenschapsbelang stellen boven persoonlijk belang. En toch, ondanks deze gelijke streving in onderscheiden landen, blijkt het succes der verschillende bewegingen, ten zeerste uiteen te loopen. Slechts wanneer we dieper onderzoeken, bemerken we hoe een beweging slechts daar slaagt, waar ze, behalve al het andere, een levend NATIONAAL ideaal nastreeft.

In PORTUGAL heeft sinds 1927 de fascistische revolutie gezegevierd, omdat de beweging als nationaal ideaal zich ten

doel had gesteld : „de verlossing uit de economische voogdij van Engeland."

In POLEN slaagde Pilsoedski, dank zij het nationale ideaal: de pas herwonnen onafhankelijkheid en vrijheid te handhaven en de kunstmatige hereeniging van drie lang gescheiden volksdeelen, tot een sterke eenheid om te smeden.

In ITALIE was het nationale ideaal: scheppen van een ééndrachtigen volksgeest, die tot dan toe slechts gedeeltelijk bestond ; en daarnaast : het onrecht van het vredesverdrag wreken en teruggrijpen naar de oude Romeinsche tradities.

In DUITSCHLAND was het nationaal ideaal : het juk van Versailles afwerpen.

Hetzelfde verschijnsel zien we ook in landen, waar de omwenteling nog niet plaats vond, doch de beweging naar een nieuwe orde reeds tot een aanzienlijke sterkte wist uit te groeien.

In IERLAND heeft men als nationaal ideaal : de halve en schijnbare bevrijding uit de macht van Engeland te vervangen door een totale en wezenlijke.

In ZWITSERLAND, waar de beweging onder kolonel Fonjallaz drietalig, maar eenhoofdig is, is de strijd voor het nationaal ideaal : de bedreigde eenheid handhaven, vooral tegen een overmeestering van het Duitsche nationaal-socialisme.

Van den anderen kant blijkt, dat juist, waar een nationaal ideaal ontbreekt, de omwenteling geen of weinig succes heeft, dan wel mislukte. Ten bewijze twee voorbeelden.

FRANKRIJK pleegt in de geschiedenis aan de spits der revolutionaire bewegingen te staan en toch, een fascistische beweging bestond er tot voor korten tijd niet. Eerst twee jaar geleden ontstond deze, zonder echter van een buitengewone grootte geworden te zijn, omdat ze tot heden een nati-

onaal ideaal miste.

Zoo ook heeft de streving van Primo de Rivera in SPANJE geen stand kunnen houden, omdat er elk nationaal ideaal ontbrak.

Dit alles is voldoende om uit de feiten, uit de geschiedenis te bewijzen, dat het revolutionaire fascisme nog iets anders beteekent en dat het nog iets anders MOET beteekenen dan een omwenteling van bestuur en een nieuwe sociaal-economische orde. Het heeft meerdere ideale doeleinden, doch slechts één daarvan is doorslaggevend voor zijn succes : een sterk sprekend, een levend NATIONAAL ideaal.

Men zal zich afvragen, hoe de volken bij allen economischen nood, nog zoo vatbaar zijn voor een NATIONAAL ideaal.

Het is het oude geheim, dat opgesloten ligt in de woorden „de mensch leeft niet van brood alleen". Het is omdat in de ziel van ieder niet GEHEEL ontaard volk een kracht leeft, die zich onmiddellijk ontplooit — maar dan ook fel en geweldig — voor een zuiver ideaal.

En hoe dan met ons ?

Zal hier evenzeer door gebrek aan een nationaal ideaal de revolutionaire beweging gedoemd zijn in het zand te verloopen ?

Als het aan de N. S. B. moet worden overgelaten, ja, dan is de mislukking zeker, want deze kent geen nationaal ideaal, evenmin als ze een „revolutie" wil ontketenen. En daarom moet ondanks alle oogenblikkelijk hol vertoon van macht de N. S. B. wis en zeker in het zand verloopen.

Zwart Front daarentegen is een revolutionaire en idealistische beweging.

Wij heffen hoog onze vaan van een zuiver nationaal ideaal.

Groot Nederland

Dit nationale ideaal van het Nederlandsche Volksfascisme is „Groot Nederland".

Volgens fascistisch beginsel moeten natie en staat zooveel mogelijk samenvallen.

Een natie is een gemeenschap van menschen, welke door afstamming, taal, levensomstandigheden en de wil tot samenleving een eenheid vormen.

De bewoners van Noord-Nederland en Vlaanderen zijn stamgenooten. De splitsing, die heeft plaats gehad is noch door de Vlamingen, noch door Noord-Nederland gewild.

Alle pogingen om de splitsing te verduurzamen blijken tevergeefsch. De Vlaamsche strijd beperkte zich aanvankelijk tot een nieuwe taalwetgeving en vernederlandsching van regeeringsbureau's, rechtspraak en onderwijs, doch het kon niet uitblijven of het moest uitloopen in een streven naar politieke eenheid.

Zuid Afrika

Aanvankelijk waren de bewoners van Zuid-Afrika ook stamgenooten, doch doordat zeer vele niet-Nederlandsche elementen er bij kwamen en zij hun eigen strijd streden, werd dit een apart volk, zoodat men de bewoners van Zuid-Afrika geen stamgenooten meer kan noemen, doch slechts stamverwanten kan heeten.

Vlaanderen

Vlaanderen's bewoners bleven echter zich zelf. Zij bleven

stamgenooten. Het is onze plicht te streven naar de hereeniging. In 1815 hebben de mogendheden de hereeniging gewild, doch het volk was er niet op voorbereid en omdat het van buiten af werd opgelegd, moest het mislukken.

Nu in 1935 streven we dit doel van binnen uit na en dit moet op den duur slagen. Deze hereeniging wordt eerst dan mogelijk gemaakt, wanneer Zwart Front in het huidige Nederland de macht veroverd heeft. Van den demo-liberalen staat is hiervoor niets te verwachten.

Eenige jaren geleden heeft Prof. Gerretson alarm geslagen over het dreigend verlies van onze koloniën. Hij zeide: „Binnen afzienbaren tijd zal „Holland" zijn koloniën moeten missen ; laat het dus, om onder zulk moordend verlies niet ook zelf te verdwijnen, tijdig nieuwe kracht zoeken in aansluiting bij Vlaanderen."

Wij meenen, dat Zwart Front in staat is Nederland voor het verlies der koloniën te bewaren, maar wij voegen er onmiddellijk aan toe, dat in het bijzonder de hereeniging van Vlaanderen en Holland het dreigend onheil van het verlies der koloniën kan keeren.

Immers een goed bestuurd volk van 13 millioen menschen, kan eerder zulk een dreiging weerstaan dan een van slechts 8 millioen.

Dit nationale ideaal is tevens een ECONOMISCHE noodzakelijkheid. In de nieuwe autarchieke wereldordening kunnen kleine Europeesche volkeren van 8 millioen moeilijk bestaan. Wat in een vrijhandelsperiode nog mogelijk was, wordt zeer moeilijk in een periode van economische autarchie, waardoor elk land meer en meer op zichzelf alleen raakt aangewezen.

In deze periode moeten wij óf sterker worden om op eigen beenen te kunnen staan, óf wij zullen door een sterkere worden opgeslorpt.

Wij, jong Nederland, wij willen leven, en wij willen dus dat Nederland behouden blijve.

Wij willen een Groot-Nederland, echter niet onder een vreemde heerschappij, zooals ten tijde van het Bourgondische Rijk, doch een Groot-Nederland onder een eigen vorst, die weer de eerste en grootste dienaar van zijn volk KAN wezen.

Nederland en Oranje

Voor ons land is het gezag krachtens de historische traditie geworteld in de wettige hoogheid van het Oranje-huis, dat niet, zooals bijv. de N.S.B. in feite wil, het symbool is, maar het kernpunt, waar de leiding van het Nederlandsche volk, boven verscheidenheid der verschillende volksgroepen uit, zijn in de geschiedenis en het recht geworteld en grondslag en vastheid in vindt.

In den demo-liberalen staat is het Vorstenhuis tot een uiterlijkheid geworden, welke misbruikt wordt ter dekking van partij-politici en geldmachten.

De liberale partijen spreken wel mooie woorden over het Koningshuis, maar in werkelijkheid dulden zij niet, dat de Vorst eenige zeggingsmacht heeft.

Benoeming van Ministers staat in de bladen, voordat deze ter goedkeuring aan de Koningin is voorgelegd.

Hare Majesteit de Koningin mag slechts luister bijzetten aan de plechtigheden van het regentendom en heeft slechts te doen wat voorgeschreven wordt ; desnoods wil men de Koningin verplichten het doodvonnis van het Nederlandsche volk te teekenen.

Zoo is het te begrijpen, dat zoo velen in den lande geen sympathie meer koesteren voor het Vorstenhuis.

Herhaaldelijk heeft men ons te kennen gegeven, dat men niet begrijpt, waarom wij zoo vast houden aan Oranje.

Tot hen zeggen wij : Gij hebt gelijk, wanneer ge het er voor houdt, dat het Vorstenhuis de gemeenschap te dienen heeft en dat het thans niet dient, omdat het niet voldoende in de gelegenheid is te dienen. Wanneer op den dag van het Zwarte Front zou blijken, dat het Vorstenhuis niet dienstbaar zou zijn aan de gemeenschap, dan — wij zeggen het in volle oprechtheid — dan zou ook voor ons dat Vorstenhuis afgedaan hebben.

Doch wanneer wij vasthouden aan Oranje, dan is dit, omdat wij van Oranje iets verwachten.

Oranje was de strijder voor de eenheid van het Nederlandsche volk en de eerste vereeniger van het Nederlandsche volk.

Oranje leidde eens den opstand tegen staatsabsolutistische machten.

Oranje was eens de beschermer van het volk tegen de patriciërs der 17de en 18de eeuw.

En zoo verwachten wij ook thans nog, dat, wanneer het Vorstenhuis ontdaan wordt van dit demo-liberale systeem, het weder de eerste dienaar van het volk zal zijn.

Nederland ten opzichte van zijn kolonien

Het Nederlandsche volk en zijn overheid zijn geroepen gezag te dragen in het algeheele Rijk. Moederland en overzeesche gebieden zijn een in de geschiedenis gegroeide eenheid, welker handhaving onze plicht is.

Wij erkennen in beginsel het recht van kolonisatie. Het kan best waar zijn, dat de wijze waarop we meester van de koloniën geworden zijn, onjuist, wreed en somtijds hoogst onrechtvaardig was.

Dat neemt niet het feit weg, dat thans het belang niet slechts van het Moederland, maar ook van de Overzeesche gebieden slechts gediend is met de handhaving van de overheersching.

Maar als voorwaarde is er dan aan verbonden dat „voor de welvaart van het gansche Rijk in stoffelijken, geestelijken en zedelijken zin de Nederlanders uit het Moederland verantwoordelijk zijn."

Koloniën mogen niet beschouwd worden als bronnen van inkomsten, die men slechts ten profijte van zich zelve exploiteeren kan. De overheersching is er een van dienstbaarheid.

„Het streven om niet geheel mondige stammen of groepen der bevolking in de overzeesche gewesten zich zelf te laten besturen, is strijdig met onze geestelijke en zedelijke verantwoordelijkheid en is gemis aan trouw."

In Indië is handhaving van een super-nationaal staatsgezag voor beschaving en ontwikkeling van het volk en voor het productief maken van de rijkdommen van dit gebied, noodzakelijk en dus beter dan een kunstmatig aankweeken van de eigen-gerichte nationale krachten. Deze actie is kunstmatig, want zij gaat geheel uit van aan die naties volkomen vervreemde elementen.

Bij de overheersching hebben wij rekening te houden met verschillende aanleg, behoeften en mogelijkheden van de Indische volksgroepen.

Voor alles heeft men te zorgen, dat het geestelijk en materieel peil van den inlander opgevoerd wordt.

Emigratie en Kolonisatie

Wij zijn tegen emigratie buiten het Nederlandsche grondgebied, omdat emigratie naar vreemde gewesten verlies van volkskracht beteekent.

Dientengevolge zijn we voor kolonisatie binnen het Nederlandsche grondgebied omdat een dergelijke kolonisatie een vergrooting van de territoriale basis van het Nederlandsche volk beteekent en een versterking van de Rijkseenheid.

Daarom is noodig, dat het te koloniseeren gebied uitsluitend voor een blanke kolonisatie wordt opengesteld, opdat de volkskracht en het levenspeil niet door de concurrentie van Oosterlingen gedrukt worde. Zooals Australië consequent een white country van zijn tot voor kort bevolkingsleege gebieden gemaakt heeft, zoo wenschen wij van het bevolkingsleege Nieuw-Guynaea een blank Nederlandsch Nieuw-Guynaea te maken ter zekerstelling van de toekomstige groei van Groot-Nederland.

Houding ten opzichte van het buitenland

Onze internationale houding wordt bepaald door het belang der Nederlandsche volksgemeenschap en ligt opgesloten in de groote feiten van onze geschiedenis. Aan den oorsprong van de geschiedenis onzer gewesten ligt een opstand : de Bataven onder Claudius Civilis weigeren voor het machtsmisbruik van de Romeinsche bewindvoerders te bukken.

En aan den oorsprong der geschiedenis van dat gedeelte onzer gewesten, dat als „Holland" groot werd, is wederom een opstand : Onze Geuzen, onder Willem van Oranje vechten zich vrij van de Spaansche dwingelandij. En aan de bakermat

onzer geschiedenis liggen de overwinningen van Woeringen in 1288, waar Jan van Brabant de Duitsche pentratie tot stilstand bracht en die van Groeninghe (de Guldensporenslag) in 1302, waar de burgers van Vlaanderen de opdringende politiek der Franschen keerden.

Zoo tegenover Duitschland, zoo tegenover Frankrijk.

En tegenover den derden machtigen buur is ons de houding gedicteerd door Michiel Adriaanszoon de Ruyter met zijn tocht, de Theems op, tot Chattam. Onze onafhankelijkheid is ons kostbaarste nationale bezit. Deze verkoopen wij aan niemand, nooit.

Daarom is het grootste en heftigste bezwaar tegen de N.S.B. met haar al te duidelijke Duitsche invloeden, met haar al te duidelijke Duitsche verlangens en met haar al te duidelijke Duitsche relaties, dat zij onze nationale onafhankelijkheid in gevaar brengt.

Ten opzichte van vreemdelingen in ons land

Een vreemdeling, die onder ons verblijft, zal een heerlijk gastrecht verleend worden d.w.z. de gastvrijheid van den HEER des huizes. Het spreekt vanzelf, dat wij hem niet zullen toestaan iets te ondernemen tegen het belang van ons volk. Hij heeft de gelegenheid zijn erkentelijkheid te bewijzen door op zijn manier en overeenkomstig zijn toestand van „gast zijn", mede te werken aan het welzijn van ons volk. Het zal hem goed zijn te leven in ons midden, indien hij zich goed gedraagt, indien hij niet het brood ontneemt aan de eigen volksgenooten, kortom, indien hij waard is dat het hem goed gaat.

Ten opzichte van het Jodendom

Afzonderlijk moeten we spreken over het Jodendom in Nederland.

Het Jodendom assimileert niet.

De Jood voelt zich altijd Jood en boven alles Jood.

Hij is de zwerver over de wereld, Ahasverus, die van den eenen kant overal bewust of onbewust in zich omdraagt het bittere weten, verstooten te zijn en van den anderen kant het heimwee en de hoop koestert naar nieuwe macht, naar een Joodsch wereldrijk.

Zeker er is onderscheid tusschen Joden, maar één ding hebben allen gemeen: ze zijn Jood, blijven Jood, blijven vreemdeling temidden van de volkeren waartusschen zij leven.

De geloovige Jood kan voor het land, dat hem opneemt waardeering hebben om de rust, die hij er tijdelijk vindt; veelal is dit zelfs niet het geval, omdat hij, zich lid van het uitverkoren volk wetende, aanspraak meent te kunnen maken op alles, wat de „heidenen" hem bieden kunnen.

Zij houden zich afzijdig van de volkeren, waarin zij leven en verliezen zich in een religieuzen droom van het uitverkoren volk, wachtende op den Messias, die hen bevrijden zal.

En wanneer de geloovige Jood gestorven is, zullen zijn bloedverwanten zorgen dat in zijn doodskist onder zijn hoofd een zakje met heilige aarde uit Palestina wordt gelegd, opdat het hoofd van den doode ruste op Palestijnschen grond.

Zoo zeer is het wezen van den geloovigen Jood vreemd aan alles wat Nederlandsch is en daartegenover uitsluitend gericht op Palestina.

Zij blijven vreemdelingen en moeten dus ook in den komenden staat als vreemdeling behandeld worden.

Maar datzelfde geldt en nog in veel sterkere mate voor de niet-geloovige Joden. Zij zijn als vaderlandloozen steeds internationaal georienteerd, hetzij zij zich met politiek of economie of anderszins bemoeien. Zij zijn een ferment, dat ontbindend en degenereerend werkt op het volk waartusschen zij leven.

De Fransche Revolutie week af van de juiste beginselen en begon met Jood en niet-Jood gelijk te stellen.

Het gevolg kon niets anders zijn dan de overheersching van de christelijke volkeren door het Jodendom.

In dagbladpers en boekenwereld, in regeeringsbureaus en in de partijen, in film en amusementswereld, in de geldbanken en in de handel, kreeg de Jood de heerschappij.

Wij doen alles volgens de natuur der dingen en ziende, de bijzondere geaardheid van de Joden, houden we Jood en niet-Jood niet voor gelijken. We meenen dat het eenvoudig een kwestie van zelfbehoud is, waaraan iedere rassen-hoogmoed vreemd is, als wij eischen dat de Joden niet de gelegenheid geboden moet worden, gezag te voeren over het land en het volk, waaraan zij nu eenmaal vreemd zijn.

Onmenschelijke Jodenvervolging is uit den booze.

De Joden zijn menschen en moeten dus menschwaardig behandeld worden.

De Joden zijn vreemdelingen van een zeer bijzondere geaardheid, want, wel een aparte natie vormend, hebben zij toch geen vaderland en moeten dus op een bijzondere wijze het gastrecht ondergaan.

Het is ons beginsel van souvereiniteit in eigen kring, dat

consequent doorgevoerd ten opzichte van de Joden, de moeilijkheden oplost.

De Joden, zij kunnen in een bepaald opzicht nog meer macht krijgen dan thans n.l in hun eigen kring, maar daarbuiten dulden we niet dat zij macht vertoonen ten koste van den Nederlander.

Vaderlandsliefde

Wij willen Nederland houden, wij willen Nederland als ons Vaderland.

Vele Nederlanders zeggen thans „ik heb geen Vaderland" en zij hebben niet heelemaal onrecht, want dit Nederland is geen Vaderland, dit Nederland slaat de eigen kinderen en geeft macht aan internationalisten, Joden, Vrijmetselaars en grootkapitalisten.

Wij maken Nederland weer bewoonbaar voor allen en in het bijzonder voor hen die thans verdrukt worden. In den democratischen Staat, welke gebouwd is op het idee der gelijkheid van de menschen, zijn als vanzelf de gezagdragers de hielenlikkers van de rijksten en machtigsten dezer aarde, terwijl zij de armen, de behoeftigen, de verdrukten aan hun lot overlaten.

In den komenden Staat van Zwart Front zal alles dienstbaar worden gemaakt aan het volksbelang.

Leger en Vloot, Militarisme

Alle vredestheoriën tesamen kunnen niet voorkomen, dat een Staat, die leger, zee- en luchtvloot verwaarloost en bovenal het moreele gehalte van de militairen laat onder-

mijnen, ten gronde gaat.

Wij willen een leger en een vloot, welke eerbied afdwingt.

Al het gejammer bijv. over het Japansche gevaar in Nederl. Indië kon ophouden wanneer er een fatsoenlijke vloot ware.

Zoo Indië finantieel goed beheerd werde, zou blijken dat er zonder groote offers voor dit eilandenrijk een parate vloot kon zijn.

Maar dan een vloot, waar geen Inlander en vooral geen communisten optreden, doch integendeel vertrouwde Nederlandsche matrozen, die goed betaald worden.

Het schandaal der Zeven Provinciën is een harde les, die niet door de huidige machthebbers begrepen schijnt te worden, maar die voor ons blijft als een afschrikkend voorbeeld van défatisme op defensie-gebied.

Fascisme beteekent geen Oorlog

Door onze tegenstanders wordt het voorgesteld alsof het fascisme, dat in wezen nationaal gericht is, oorlog in de hand werkt.

Het is een van de vele goedkoope opmerkingen, die men tegen het fascisme maakt.

In werkelijkheid werkt juist het demo-liberale systeem, waarin internationale elementen en finantiëele geldmachten en een ongecontroleerde wapenindustrie beslissend zijn, oorlog in de hand.

Fascistisch bestuurde landen komen daarentegen tot het besef, dat de naties van elkander verschillen en het aanvaard moet worden en ERKEND MOET worden, dat de naties elkaar aanvullen in het groote geheel.

Vrede is slechts mogelijk bij een werkelijke nationale d.w.z. ordelijke opbouw der afzonderlijke staten.

Ras en Bloed

Wanneer men de grondstelling voert van de uitverkorenheid wegens „ras en bloed", beteekent dit wel een gevaar voor oorlog. De gedachte van de uitverkorenheid boven alle anderen leidt noodzakelijk tot de gedachte, dat een bepaald volk ook voorbestemd is om de suprematie in Europa of over de wereld uit te oefenen.

Een dergelijke gedachte beteekent een dreigend gevaar voor de rust in Europa en voor de zelfstandigheid der volkeren.

Het fascisme is tegenstander van deze theorie van „ras en bloed". Het fascisme leert, dat een volk een natie is, niet omdat het volk van eenzelfde ras of bloed is, doch omdat dit door een complex van feiten, waaronder afstamming, taal, levensomstandigheden, de wil tot samenleving bezit.

Het geheele rassenprobleem, zooals het tegenwoordig, bijzonder in Duitschland, gesteld wordt, is volkomen romantisch en is van iederen werkelijken ondergrond verstoken. Het is een politiek strijdmiddel, een demagogische formule, maar geen met de feiten overeenkomende wetenschap. En in zijn meest extreme uitingen staat het zeer dicht bij de Joodsche gedachte van „uitverkoren natie"; zoo dicht zelfs, dat men zou meenen, dat het daaraan ontleend is.

Ons Fascisme is Nederlandsch

Voor alles willen wij beklemtoonen het volstrekt Nederlandsch karakter van ons volksfascisme.

Wij hebben veel respect voor Mussolini omdat hij de eerste was, die het gevaar van het bolsjewisme en het kapitalisme in Europa zag en zoo de ondergang van het Avondland voorkwam.

Maar dit doet niets af aan het feit, dat onze beweging wezenlijk Nederlandsch is.

Nederlandsch in dien zin, dat de Nederl. Natie ons boven al gaat en dat, zoo bijv. het Mussoliniaansche Italië eenigszins onze nationale rechten aan zou tasten, hij daardoor vanaf dat oogenblik onze verklaarde vijand zou zijn geworden, ondanks alle vereering die we voor Mussolini hebben als degene, die de universeele beginselen van orde en hierarchie het eerste weder verwezenlijkt heeft.

Nederlandsch ook in dien zin, dat bij veel, wat we gemeen hebben met het streven van Mussolini, wij de beginselen van onze beweging terugvinden in den historischen bodem van ons eigen vaderland.

Wanneer men onze beweging ten onrechte als buitenlandsche import wil betitelen, zooals sommige bestrijders doen, dan mogen wij met het volste recht de politieke, ons vijandige stroomingen, als buitenlandsche import beschouwen. Is het parlement, waarvan de naam zijn Engelsche afstamming verraadt in Nederland geboren ? Is het liberalisme en socialisme dan in ieder geval geen buitenlandsch product ?

Tegenover deze verschillende schakeeringen der parlementaire partijen-chaos, waarvan er geen enkele op zuiver Nederlandsche traditie bogen kan, is het fascisme en de corporatieve staat Nederlandsch in den volsten zin van het woord.

Want het Nederlandsch volksfascisme is geen modern product dat aan de valsche leeringen van de moderne tijden ont-

sproten is, maar het is een teruggrijpen naar hetgeen er nog aan levenskrachtigs is in de oude, ordelijke en christelijke strevingen en het wil deze op den nieuwen tijd toepasselijk maken. De corporatieve orde heeft eens in deze lage landen zijn concretiseering op de meest schitterende wijze gevonden. Zooals Mussolini op zijn wijze heeft teruggegrepen naar de vitale schatten van den Italiaanschen volksaard, zoo grijpen wij op volkomen eigen nationale wijze terug naar hetgeen er goeds was in het verleden van ons volk, teneinde dit tot een zuivere Nederlandsche orde op te bouwen, die in al zijn geledingen aan eigen volksaard is aangepast en die het dus alle gewenschte mogelijkheden geeft voor de geordende activiteit ten bate van de volksgemeenschap.

Fascisme is Synthese

Het Nederlandsch Volksfascisme „Zwart Front" streeft naar de opheffing van alle ophefbare (dus niet op verschil van levensbeschouwing en godsdienst gegronde) tegenstellingen in het gemeenschapsleven van het volk.

Het Nederl. Volksfascisme is de synthese tusschen al het nationale, al het sociale en al het Christelijke wat ons volk voelt, denkt en wil.

Wij bouwen een synthese van de drie genoemde factoren, waardoor wij zullen aantoonen, dat, wat waarachtig Christelijk is, ook nationaal en sociaal is; dat, wat waarachtig sociaal is, ook christelijk en nationaal en wat waarachtig nationaal ook Christelijk en sociaal is.

Het fascisme is synthese van sterk overheidsgezag en heilzamen volksinvloed, langs den weg van corporatieve au-

tarchie.

Fascisme is synthese, die opheft de tegenstelling van politieke partijen

kapitalisme en communisme

liberale willekeur en klassenstrijd

landbouw en industrie

absoluut eigendomsrecht en ontkenning van particulier eigendom

gecentraliseerde absolutistische machtstaat en stuurlooze „democratie"

oppermachtig parlement en verhindering van allen volksinvloed op de regeering

trouw aan onverschillig welken gezagsdrager — ook dus den gezags-ondermijnenden gezagsdrager — en anarchie

overbevolking en geboortebeperking

verjoodsching en jodenvervolging

internationalisme en chauvinisme

pacifisme en bellicisme

volkenbond en internationale rechteloosheid

clericalisme en anti-clericalisme

staat en gemeenschap

kerk en Staat

gezin en staat

volk en staat

liberale staat en absolute staat

overheid en onderdaan

Al deze begrippen, welke volgens de huidige demo-liberale opvatting, tegenstellingen zouden uitmaken, zal Zwart Front als tegenstellingen opheffen.

En zoo zal Zwart Front worden de synthese van alles, wat

er nog aan nationale, aan sociale en aan christelijke waarden in ons volk leeft.

Vernietiging van het Demo-Liberale systeem

Voordat dit verwerkelijkt zal worden, moet eerst het huidige demo-liberale systeem vernietigd worden.

Wij zijn revolutionairen.

Niet als toepassers van onzedelijk geweld, noch als verheerlijkers van het geweld als zoodanig. Evenmin in den zin van een kinderachtige „romantische" bravour. En ook niet uit een bepaalde voorliefde tot „illegaliteit", uit een anarchistische verachting voor „legaliteit."

Wij staan buiten de tegenstelling van legaal en illegaal. Ook waar ons optreden binnen de perken der thans vigeerende „legaliteit" blijft, want ook daar zijn we revolutionair.

Wij zijn revolutionairen, omdat we ons moeten verzetten tegen de om wraak roepende onrechtvaardigheden van het demo-liberalisme, tegen het profiteeren van bonzen en partijleiders van het oude regime, tegen de veelvuldige en veelsoortige onzedelijkheid, tegen het parasietendom, tegen de gruwelijke huichelarij, tegen de verdrukking van armen en zwakken.

Wij zijn revolutionairen omdat wij geen genoegen kunnen nemen met een GELEIDELIJKE koersverandering en evenmin met een verandering van stelsel onder DEZELFDE menschen, die eens de verklaarde vijanden van het fascisme waren. Wij willen een fascisme van fascisten, van Zwart Fronters en niet van liberalen.

Wij zijn revolutionairen, omdat wij weten, dat het zuiver

nationaal en christelijk is vast te houden aan de woorden „Opstand is gewettigd, waar het gezag nalatig is."

Revolutionairen zijn wij van geest, gemoed en wil. En revolutionair is en zal zijn onze wijze van optreden en voortgaan.

Wanneer wij met een verkiezing mede zouden doen, dan zou dat niet zijn om met 50 plus 1 zetel den staat te veroveren, doch slechts als een middel van propaganda.

Langs parlementairen weg is hier het doel niet te bereiken, het kan hoogstens een van de hulpmiddelen zijn.

Wanneer wij ons niet met eenigerlei verkiezing ophouden, dan is dit óf omdat de revolutionaire geestesgesteldheid niet voldoende gegroeid is en wij vreezen moeten, dat ze door verkiezingspartijen teloor gaat, of omdat de voordeelen van deelname niet opwegen tegen de nadeelen.

Onze methode van verovering is die van de revolutionaire minderheid in tegenstelling van de nationaal-socialistische, welke is die van een legale verkiezingspartij.

Revolutionairen zijn wij omdat we een oud, afgeleefd staatsbestel radicaal willen vernietigen en een nieuw, uit volkomen tegengestelde beginselen voortgekomen, er voor in de plaats brengen om het verkrachte gezag te herstellen en de volksgemeenschap tot nieuw leven te brengen.

Revolutionair omdat we weten, dat zij, die thans gezag uitoefenen, vast zijn geloopen en wij, de nieuwe jeugd, beter weten dan zij, de grijsaards van een afgeleefd systeem, wat deze tijd aan vernieuwing eischt.

En dus eischen wij voor ons het recht op, een staat te bouwen, zooals wij dien willen en zooals wij hem noodzakelijk weten.

Revolutionair zijn wij, zooals Willem van Oranje, omdat ook wij willen en zullen een tyrannie verdrijven, die het hert van ons volk doorwondt.

Zie hier een program, dat zich duidelijk uitspreekt. Om geen enkel principieel en belangrijk vraagstuk draaien wij heen.

We hebben u doen zien hoe de Staat in wording zal zijn,

En ons ja is ja, en ons nee, nee.

Voor de verwerkelijking van deze beginselen wil de Zwart Fronter strijden.

Hij weet, dat dit de eenige wijze is om uit den chaos te komen,

En daarom kent de Zwart Fronter slechts één wet en dat is de wet en de rechtvaardigheid van Zwart Front.

Bij Hoofdkwartier „Zwart Front" Gemullehoekenweg 268 B te Oisterwijk, zijn de navolgende fascistische werken en werkjes verkrijgbaar.

A. In opdracht van het Hoofdkwartier uitgegeven Brochures:

1	Beginselprogramma	ƒ 0.05
2	Wat wil Zwart Front	ƒ 0.10
3	Nederl. Volksfascisme Zwart Front tegen N.S.B.	ƒ 0.25
4	Arnold Meijer: Het Nederlandsche Volksfascisme en de Joden	ƒ 0.35
5	Arnold Meijer: Van democratische Wanorde naar de fascistische Orde	ƒ 1.40 geb. ƒ 2.—
6	Arnold Meijer : Boer, het is tijd, het fascisme komt	ƒ 0.05
7	Arnold Meijer: Waarheen ? R. K. Staatspartij Fascisme	ƒ 0.50
8	Dum-Dum: Jeugd in opstand	ƒ 0.40
9	J. v.d. Eerden: Het fascisme en de christelijke religie	ƒ 0.25
10	Larsen van Neerland: Antwoorden op actueele vragen betreffende het Nederl. Volksfascisme	ƒ 0.25

B. Niet in opdracht van het Hoofdkwartier uitgegeven werken:

1	Gerretson: Charter van het Nederl. Volksfascisme — Het derde Stadium en de Partijen en de nieuwe Orde	ƒ 0.50
2	Gerretson: Vaderlandsliefde	ƒ 1.—
3	F. Hermans: Katholicisme en Fascisme	ƒ 0.40
4	W. Lutkie: Van Toorop naar Mussolini	geb. ƒ 12.50
5	W. Lutkie: Italië dat mijn hart heeft (Gesprekken met Mussolini)	ƒ 2.20 geb. ƒ 2.80
6	Mussolini: Uit het leven van Arnaldo. Vertaald door Wouter Lutkie	ƒ 2.20 geb. ƒ 2.80
7	J. v. Starkenburg: De Nederlandsche Vrijmetselaren en de politiek	ƒ 1.90
8	Prof. H. de Vries de Heekelingen: Het Fascisme en zijn Resultaten	ƒ 1.75 geb. ƒ 2.50